

Találkozás szavaink erdejében (Gál Sándor születésnapjára)

...és összegyűlünk mind
akik még látunk
egy tisztáson
az erdő közepén
mert hisszük azt
hogymégis rátalálunk
utunkra
innen felfelé

keressük az örök igazságot
mindent
ami jó és szép
s a szavakban
a nagy találkozások
felragyognak
Betlehem egén

összegyűlünk
találkozni ismét
felmérve a szavak
erdejét
a gyökerestől
kidöntött nagy fákat
sudár fenyőt
s az árva csemetét

mert ez az erdő
ez itt
a miénk
bár tűz égette
és tarolta vihar
pusztították
idegen baltások
és felejtí már
sok-sok fiatal

de itt az erdő
szavak rengetegje
s a tisztáson
áll ősi otthonunk
és minden költő
erdőmester benne
és minden fája
éltető dalunk

madársereg a
lombkoronában
ezer hangon szóló
menedék
és ezredévek ősi
ütemére
zendül az erdő
Nap és Hold felé
táncra perdül
az apró bokrokon
harmatcseppben
a hajnali fény
és hulló csendbe
burkolja a vágját
a csírákat hajtó
őszi televény

... és összegyűlünk
mind akik még látunk
és érezzük
hogyerőt ad a szó
mert ez a dallam
amitzeng az erdő
ez a dal
még anyánktól való

Gál Sándor

A magyar széppróza napja

Komárom 2018. február 18.

A nemzet legfőbb attribútuma az anyanyelv. Minden ezáltal történik meg velünk és bennünk.

Aki ezt a természetes létfolyamatot nem képes megérteni, az az emberi kapcsolatok alapértékeit sem biztos, hogy használni tudja.

Ebből következik, hogy az egy nyelvhez tartozó közösségek természetes – ösztönös – megnyilatkozása az egymás keresése, segítése, és fölemelése. Minden ilyen szándék, természeténél fogva, közösségerősítő lehetőség, ha értelmes célokat tűz ki maga elé, s ha azokat képes megvalósítani.

Ma és itt ennek a lehetőségnek, a Magyar Széppróza Napjának ünnepi útra-indításának perceit éljük át, itt a két Komáromot összekötő valós és szellemi híd létrehozásával Jókai Mór születésnapján.

Aki látja, hogy napjainkban mi történik a hozzánk közelebb eső világban, kell, hogy érezze, velem együtt az együvé tartozás, az anyanyelvi kötelék folyamatos védelmét és ébrentartását. Ebből következően hiszem, s nyugodtan kimondva állíthatom is, hogy a Magyar Széppróza Napját az Egyetemes Magyar Irodalom egésze teszi hitelessé, s mindenkori újravidézésre alkalmassá.

Hogy mindez beteljesülhessen, tisztelt hölgyeim és uraim, vigyáznunk kell erre a kincsre!

Nem szabad elveszni hagyni Tulajdon Fő Neveinket – anyanyelvünk hercegeit. Óvnunk, vigyáznunk kell őket mindenhol, és minden időben, ahogy e rendezvényünk névadója tette és emelte példává számunkra.

Jókai Mór életműve, elegáns nyelvi emelkedettsége belülről világító, szellemi katedrálissá emelkedett, s kiállta több, mint másfél évszázad minden próbáját, őrizve a nemzet legfőbb kincsét, anyanyelvünket, benne, s általa a magyarság összetartozásának és egységének szimbólumát.

Jókai nyomdokán haladva, a mi nemzedékünk föladata ma nem több és nem kevesebb, minthogy ezt az örökséget őrizzük és gyarapítsuk a Magyar Széppróza Napjának értéké emelt méltóságával és méltóságában. Legyen a mai nap az Egyetemes Magyar Irodalom békéjének a napja.

Induljon el Jókai Mór szülővárosából minden közeli és távoli magyar égtáj felé, őrizve és gyarapítva anyanyelvünket, kultúránkat, történelmünket egy-egységként.

Legyen holnap, s legyünk méltók e holnapra!